

בעתה

גליון מס' 86 / 3

העונן, 8.1.54

פגעים בידי שמים ובידי אדם

בזמן האחרון נתבססנו בסורה שלמה של תקלות ופגעים רעים, בביהח"ד, במסעי הבנות ובמסחן הזרעים, שגרמו לנו נזקים חמורים הן במישרין והן בעקיפין. אם כי הדברים האלה לא סוכמו עדיין רשמית ואף לא נמסר עליהם דין וחשבון בשיחת הקיבוץ, יש להניח, שההפסד מסתכם באלפי לירות. סכום זה אינו מבוטל כל עיקר עד כדי כך, שנוכל לעבור עליו בשתיקה ובייחוד לא בימים אלה, כשהמוסדות המסקיים מתלבטים בבעיות כספיות למיניהן, כשהגענו למצב שהפרוטה אינה מצוייה בכיס וועדות נכבדות ביותר ויחידים נכבדים פחות עורכים מגביות בחדרים על חשבון התקציבים העתידיים לבוא. ולא צריך להיות כלכלן מדופלם, כדי להאזין נכוחה, כי שום קיצוצים וקיצוצים במסגרת הצרכים, המסתכמים בסופו של דבר בסכומים קטנים באופן יחסי, אין בכוחם לאזן הפסדים של אלפי לירות. ויש לזכור, כי פגעים אלה לא כולם נגזרו עלינו בידי שמים. חלקם הגדול בא בידי אדם והגיעה השעה שניתן עליהם את הדעת והמוסדות מצווים לנקוט צעדים דחופים ונמרצים, כדי להבטיח שמירה קפדנית יותר על הרכוש הקיבוצי.

לפני שבועות אחדים נשרף המנוע של הקאלנדר. כפי שנתברר קרה הדבר כתוצאה מחוסר טיחול מספיק במכונה זו. תביעת הנהלת ביהח"ד לקבוע אדם בעל מקצוע, שיהיה אחראי למהלך התקין והבלתי מופרע של הייצור, נדונה אמנם בוועדת המסק והונאה בשעתו גם לשיחת הקיבוץ, אך שום החלטה מחייבת לא נתקבלה. לפני שבוע נתבשרנו על התפוצצות בדוד עד כדי כך, שהיה צורך לפרקו ולמסרו לתיקון. בשני המקרים האלה לא זו בלבד שאנו נושאים בעול ההוצאות לתיקון, אלא ההפסד הוא גם עניין של מניעת הרווח ושיבוש כל תוכניות הייצור.

הכפור שהרס את שתילי הבנות אמנם מן השמיים בא, אולם מסתבר, שע"י ערנות יתר והסקייה בעוד מועד אפשר היה להקטין את הנזק או אפילו למנועו כליל. גם הרסיבות שחדרה למסחן הגרעינים ועשתה שמות בתירס כמובן גם היא מן השמיים באה, אך עם זאת מתקבל על הדעת, שהיתה גם מסום הזנחה וחוסר טיפול מספיק ושוטף בהחסנתם. יוצא איפוא שגם האדם לא יינקה.

שרגא מחפרים כבראזיל

(מתוך מכתב ההנהגה הראשית)

... בימים אלה יצאה לאור התמונה הראשונה בה "מנוחה בשדה" לשרגא וייל. לפי ההדיו הראשוניים נתקבלה התמונה בציבור הרחב מתוך הערכה חיובית. ההדפסה הצליחה על הצד הטוב ביותר והביטוי העז שביצירה המקורית נסמר בכל הקווים והצבעים גם בתדפיס. אנשי תרבות מקומיים ומבקרים בעלי שם שיבחו את התמונה ובעתונות הו-פיעה גם רשימה עליה. בשבוע שעבר הוכרז רשמית על מפעל התמונות במסיבה שהשתתפו בה נציגי הצירות הישראלית, הורי החני-כים, חברי המפלגה ובוגרי התנועה.

לשם מניעת אי-הבנה, עלינו לציין כי לא כל הדברים האלה שהבאנו לעיל הם בבחינת עובדות שנמסרו לנו ע"י רכז המסק ושאושר ע"י מרכזי הענפים הנוגעים בדבר. הע-לנו אותם על הנייר כסמועות, כפי שהן מתהלכות בקיבוץ. זכותם וח-בתם כאחד של החברים המוסמכים, להעמיד את הדברים על אמיתותם ועל דיוקם. מכל מקום ברור, כי אלה הם דברים שאין השתיקה יפה להם. רק בירור סמטה וגלוי של התקלות הללו יכול להביא לתי-מעוות ולשיפור המצב מיסודו. שעה אחת קודם.

האונברסיטה הביבלי

טבלה זו מראה את חלוקת האוכלוסיה בקיבוצנו ליום 1 באוקטובר 1953 והיא מבליטה גם את תנועת האוכלוסין בשנות קיומו של הקיבוץ במקום.

1953	1952	1951	1950	1949	1948	האוכלוסין
104	85	85	83	86	96	חברים
89	79	76	78	75	86	חברות
193	164	161	161	161	182	ביחד
73	67	58	48	42	41	ילדים
71	60	47	39	28	28	ילדות
144	127	105	87	70	69	ביחד
434	371	377	355	314	290	סך הכל
150	128	130	122	108	100	אינדוס הגידול

קדימה הקטן ואחריו תמיד גדול יותר.

בטלון שלנו הכל כבימים הטובים ההם: סיר לילה מחרסינה תחת המיטה ותפריט קבוע שלא משתנה זה היום החמישי.

ערכנו תיור באסקורדיאל, ארמון שהיה מוסב מלכי ספרד, במרחק של 50 ק"מ ממאדריד. ה"חוויה האמיתית" היתה כאן הארוחה, שאת מחירה היינו צריכים לשלם למפרע בדמי הטיור. בטלון הספאר הקבילו את פנינו צבא שלם של מלצרים וסתם בעלי תפקיד לבוסי מדיים. בוי אחד הפסיט את המעיליים, הסני לקח אותם ומסרם לסליסי שיסב במלתחה. בחדר האוכל הוביל אותנו ג'נטלמן בלבוס שחור מבריק אל הסולחנות, הסני הביא את התפריט, הסליסי הביא סולחנות עמוסי אוכל והרביעי במדיים לבנים צחוריים, סגראה יותר כרקדן במועדון לילה מאסר מלצר, חילק את המנות וכל פעם ערמות חדשות של צלחות וכלים. במסך כל הסעודה עמד אלינו ג'נטלמן בעל מבע פנים קפדני, שרמז מדי פעם למלצרים למלא את הכוסות. היה מסס פלא שאנו בעצמנו לעסנו ואכלנו. האוכל היה באמת טוב ואני צפיתי בחדרה לחשבון. התברר שהיין באמת לא היה כלול בתשלום ואנו הוספנו תסורתו עוד סכום של ארוחה מפוארת בפאריסן החש-בון הוגס על מגס כסף ובמגס סני נלקח הכסף.

לא הייתי רוצה להיות עסיר. תתארי לך, לאכול ככה במסך כל החיים.

הערת המערכת: סכתבים נוספים משרגא

המסך רשמי מסע בספרד

באחת הכנסיות, שבה הפרסקות שבכיפה צויירו ע"י גויה. מעניין באיזו מידה שונות ונבדלות התמונות האלו מיצירות בת זמנו וגם מאלו של תקופות מאוחרות יותר, באיזו מידה הן חופשיות יותר ואנוסיות יותר אף כי הנושא שלהם לקוח מעולם הדת והכנסייה.

ביקרנו גם בטולדו. זוהי עיר שנשתמ-רה על טהרת ימי הביניים על שעריה העתיקים ועליהם הצריחים ועל כנסיית-תיה המרובות, עם בית החינוך לבנות ע"ש הורחה הבלתי מוכתמת של האם הקדושה ועל כולם שולט המבצר אלקאזאר שהוחרב כליל בימי מלחמת האזרחים. הרחובות הם למעשה סטטאות שאין רוחבם עולה על מטב או שניים. ראוי לציון מיוחד ביתו של אל גרקו, שהוא רקוב-סטרוקציה לסופת. בין יצירותיו בולט כאן תמונה על מראה העיר, שאגב אינו שונה בהרבה ממראה העיר היום. במיוחד התרשמתי מסני בתי כנסת מהמאה ה-14 שנבנו בסגנון ערבי (מאורי), סגנון, שהוא אופייני לעיר כולה. מאז ימי האינקביזיציה שימשו ככנסיות קאתוליות והיום הם כבר בתי נכות תסורת דמי כניסה. באחד הקיסוסים נשתמר טקסט עברי די ארוך. בזמן האחרון ניתוספו על הקירות גם כמה חתימות עבריות של מבקרים מהסולדת וגם קללה עסיסית בסגנון תנכי של אחד תלמיד חכם. כאן נפגסנו גם עם עגלת סוורים מסס כביסי גויה וראינו גם עגלת דואר המסמסת עד היום כאמצעי תחבורה לאחד הפרברים המרוחקים. על הנצטרות הענינו